

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาด้านยาเสพติด ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญที่มีความรุนแรง และขยายตัวมากขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา สร้างความวิตกกังวลแก่โรงเรียน ชุมชน สังคมอย่างมาก ยาเสพติดได้แพร่ระบาดเข้าสู่สถานศึกษาและพบเห็นอย่างชัดเจนตามที่เป็นข่าวในปัจจุบันเนื่องจากวัยรุ่นเป็นกลุ่มชอบลองสิ่งแปลกใหม่ ง่ายต่อการชักจูงให้เสพยาเสพติดและเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอันเป็นสาเหตุใหญ่ของปัญหาสังคมในปัจจุบันและอนาคต

นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก (คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี, 2554 : 6) กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤตินิยมชอบ โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกทั้งองค์กรภายในประเทศและต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

ตาราง 1 สถิติการสำรวจผู้ติดยาเสพติด

ประเด็น	ปี 2550	ปี 2554	วิเคราะห์เพิ่ม – ลด
1. กลุ่มอายุที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับระหว่างอายุ 15-19 ปี	21.07	26.73	เพิ่มขึ้น
2. นักเรียน-นักศึกษา ที่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด			
- ประถมศึกษาตอนปลาย	41.43	27.81	ลดลง
- มัธยมศึกษาตอนต้น	44.97	55.13	เพิ่มขึ้น
3.สถิติภูมิภาคมีการแพร่ระบาดของสูงสุดของประเทศ			
- ภาคกลาง	45.55	50.99	เพิ่มขึ้น

ที่มา : สถาบันวิจัยอาชญากรรม กระทรวงสาธารณสุข. 2554 : 7

จากตาราง 1 สถิติการติดยาเสพติดของผู้มีอายุ 15-19 ปีในช่วงปี พ.ศ.2554 มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นจากปี พ.ศ.2550 โดยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นกลุ่มที่มีปริมาณผู้เสพยาเสพติดและสถิติผู้ติดยาของภาคกลางมีปริมาณเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2550

เมื่อศึกษาปัญหาที่พบในสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (การวิจัยโครงการพัฒนาระบบการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา สำนักงาน ป.ป.ส. 2545 : 9) ผลสำรวจพบว่านักเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ แยกเป็นกรมสามัญศึกษา, กรมอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน รวมทั้งหมดจำนวน 174 แห่ง พบว่า ร้อยละ 63.8 มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือปัญหาการทะเลาะวิวาท คิดเป็นร้อยละ 29.9 และมีปัญหาการเรียน ผู้สาว ลักขโมย และคบเพื่อนตามลำดับ

พฤติกรรมการเสพยาเสพติดจากนักเรียนในสถานศึกษาและครูปกครอง (สถาบันรามจิตติ. 2553 : 7) ผลการสำรวจข้อมูลจากผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีวศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดรัฐบาลและเอกชน พบว่า สารเสพติดที่ผู้เรียนเสพมากเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ สุรา เบียร์ และเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อันดับสอง ได้แก่ บุหรี่ อันดับสาม ได้แก่ กัญชา ซึ่งสถานที่ ที่ผู้เรียนมักไปเสพสารเสพติดกันมากอันดับหนึ่งคือ สถาบันบันเทิง อันดับ

สอง คือ สถานที่รกร้าง อันดับสาม คือ บ้านเพื่อน โดยสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเสพยาเสพติดมากที่สุด อันดับหนึ่งคือ การถูกเพื่อนชวน อันดับสอง คือ การขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว และ อันดับสาม คือ การเครียดวิตกกังวล (อมรวิทย์ นาครทรรพ. 2550 : 5)

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจให้นักเรียนมีความเสี่ยงต่อการทดลองสารเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส. 2550 : 8) ผลสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจให้นักเรียนไปทดลองยาเสพติด พบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามว่าสามารถหาซื้อสารเสพติดประเภทสุรา เบียร์ เครื่องดื่มที่มีส่วนผสม แอลกอฮอล์ และบุหรี่ ที่อยู่ใกล้สถานศึกษา มากถึงร้อยละ 79 และสถานที่นิยมไปเสพยาเสพติด ส่วนใหญ่จะเป็น หอพักและที่พักนักเรียน นักศึกษา ห้องน้ำ สถานบันเทิง และที่รกร้างข้างโรงเรียน จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มสุราเป็นปัจจัยหลักที่นำไปสู่การเสพยาเสพติดชนิดใดชนิดหนึ่ง โดยนักเรียนที่มีประวัติสูบบุหรี่ที่มีความเสี่ยงกับการเข้าไปเสพยาเสพติดชนิดใดชนิดหนึ่งคิดเป็น 53.58 เท่า ในขณะที่ผู้ดื่มสุรามีความเสี่ยง 37.14 เท่า นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่มีผล ได้แก่ การไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา ไม่ได้อยู่บ้านที่พักตนเอง ที่พักอาศัยใกล้สถานบันเทิง ร้านสนุกเกอร์ ชุมชนแออัด ร้านเกมส์/อินเทอร์เน็ต (มานพ คณะโต. 2551 : 5)

จากสถิติการวิจัยสอบถาม ครูและผู้ปกครองของสถานศึกษา สถานศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 288 แห่ง พบว่า นักเรียนหญิงร้อยละ 35 ยอมรับว่าเคยมี ประสบการณ์ดื่มสุรา และนักเรียนหญิงร้อยละ 21 เคยสูบบุหรี่ ผลสำรวจยังพบอีกว่า นักเรียนชาย ร้อยละ 13.3 เคยสูบบุหรี่ กระทบ สาระระเหย และยาบ้า ตามลำดับ (มานพ คณะโต. 2551 : 15)

จากสถิติการสูบบุหรี่ของคนไทยทั่วประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2554 : 4) ผลการ สืบจากสถิติปีในปี 2552 เยาวชนชายและหญิงอายุ 13-15 ปี ร้อยละ 19 เคยสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่อ อายุต่ำกว่า 10 ปี ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2548 ที่มีสูบบุหรี่ร้อยละ 17 สาเหตุที่เยาวชนเริ่มสูบบุหรี่เพราะ อยากทดลองสูบบุหรี่ 56 ส่วนใหญ่ซื้อมาสูบเองแบบเป็นมวน/แบ่งมวน ชายร้อยละ 68 โดย ส่วนใหญ่ซื้อจากรายขายของชำ ร้อยละ 91 ทั้งนี้มีการขายบุหรี่ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ผู้ขาย ไม่เคยขอบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อตรวจสอบก่อนขาย ร้อยละ 94 และประชาชนร้อยละ 39 คน สัมผัสควันบุหรี่ในครัวบ้าน

รัฐบาลกำหนดนโยบายเร่งรัดและปรับปรุง การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ภายใต้ยุทธศาสตร์ “ราษฎร์รัฐร่วมใจต้านภัยเสพติด” โดยการผนึกกำลังของประชาชนและหน่วยงานราชการ ในการต่อต้านยาเสพติดอย่างจริงจังและ ต่อเนื่อง เนื่องจากภัยอันตรายของยาเสพติดมีความรุนแรง และน่ากลัวอย่างที่สุดในการทำลาย เยาวชน ซึ่งหมายถึงอนาคตของชาติ งานวิจัยส่วนใหญ่พบว่า ระยะเวลาในเด็กส่วนใหญ่อยู่ใน ช่วงรอยต่อที่เด็กเปลี่ยนจากวัยหนึ่งของการเจริญเติบโตไปสู่อีกวัยหนึ่ง หรือเมื่อประสบปัญหา

ยุ่งยากในชีวิต ระยะรอยต่อแรกของเด็กคือ ช่วงที่ต้องจากอ้อมอกพ่อแม่ที่อบอุ่นเข้าสู่โรงเรียน หลังจากนั้นเมื่อเรียนสูงขึ้นจะมีการเปลี่ยนแปลง ช่วงเลื่อนจากชั้นประถมขึ้นสู่ชั้นมัธยมต้น เด็กจะต้องเผชิญกับสิ่งที่ ทำท่ายในสังคมมากขึ้น เช่น ต้องอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มากขึ้น ระยะนี้เด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น และมีโอกาสที่จะสัมผัสกับยาเสพติดเป็นครั้งแรกในชีวิตได้มากขึ้น จากการศึกษาในประเทศไทยถึงสาเหตุที่ทำให้มีการใช้ยาเสพติดในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ได้รับคำตอบมากกว่าครึ่งว่าเพื่อนชวน อยากรอง และมีบางส่วนตอบว่า มีปัญหาทางด้านจิตใจ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้บังคับใช้กฎหมาย เพื่อรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยของสังคม นอกเหนือจากความรับผิดชอบ ด้านการปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นหน้าที่หลัก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังมีศักยภาพเพียงพอที่จะเข้าร่วมดำเนินการในด้านการป้องกันยาเสพติดได้อีกส่วนหนึ่ง จากความตระหนักถึงความร้ายแรงของการแพร่ระบาดของยาเสพติดสู่เด็กนักเรียนใน โรงเรียนที่เป็นอนาคตของประเทศ จึงได้แสวงหาวิธีการที่จะสกัดกั้นยาเสพติดให้พ้นจากโรงเรียนมาโดยตลอดจากการศึกษาค้นคว้ารูปแบบต่าง ๆ ของการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจในประเทศต่างๆ หลายประเทศ เห็นว่า โครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (Drug Abuse Resistance Education (D.A.R.E.)) เป็นโครงการที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั่วโลกว่า มีประสิทธิภาพในการหยุดยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าสู่โรงเรียนอย่าง ได้ผล และยังสามารถสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับสังคมได้อีกส่วนหนึ่งนอกจากนั้นยังมีลักษณะของการผนึกกำลังระหว่างตำรวจ โรงเรียน ครู/อาจารย์ บิดามารดา/ผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามาแก้ไขปัญหา ยาเสพติดร่วมกันสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ “ราษฎร์รัฐร่วมใจด้านภัยยาเสพติด” อันเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน อีกทั้งเป็นโครงการด้านการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่มีรูปแบบที่ชัดเจน จึงได้นำโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย โดยมอบให้กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำโครงการ ฯ เข้าสู่โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาและโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ของภาครัฐ ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เปิดให้การศึกษาแก่นักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 และมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อจบการศึกษาต้องหาที่เรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ สายอาชีวศึกษาเด็กในช่วงวัยนี้เป็นระยะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นมีโอกาสถูกชักชวนให้ลองเสพยาหรือใช้ยาเสพติดได้ง่าย ทางโรงเรียนจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการป้องกันเยาวชนให้รอดพ้นจากปัญหานี้ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.ประเทศไทย)โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะลดปัญหาการแพร่

ระบาคของยาเสพติดและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับ เด็กนักเรียน รวมถึงการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ เช่น ตำรวจเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ครูอาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษาให้ลดน้อยลงจนกระทั่งหมดไปไปในที่สุด

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาซึ่งเป็นวิทยากรตำรวจ D.A.R.E. และรับผิดชอบงานด้านยาเสพติดของหน่วยงานสถานีตำรวจภูธรพระนครศรีอยุธยา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการดำเนินการโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.ประเทศไทย) โดยการศึกษาครั้งนี้จะนำกรณีของการดำเนินการป้องกันยาเสพติดตามโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเป็นกรณีศึกษาซึ่งโครงการนี้ได้เริ่มทำกิจกรรมมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2552 และต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลจากการประเมินไปวิเคราะห์หาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนารูปแบบการดำเนินการตามโครงการอย่างต่อเนื่องให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ สามารถลดการแพร่ระบาดของยาเสพติดและเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินงานในสถานศึกษาอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินผลโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการการศึกษา เพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตการวิจัย

สถานที่

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการประเมินผลโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง ประกอบด้วย

1. โรงเรียนเทศบาลวัดเจียน
2. โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร
3. โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคณิศสร

4. โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง
5. โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน
6. โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย
7. โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม
8. โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค

ประชากร

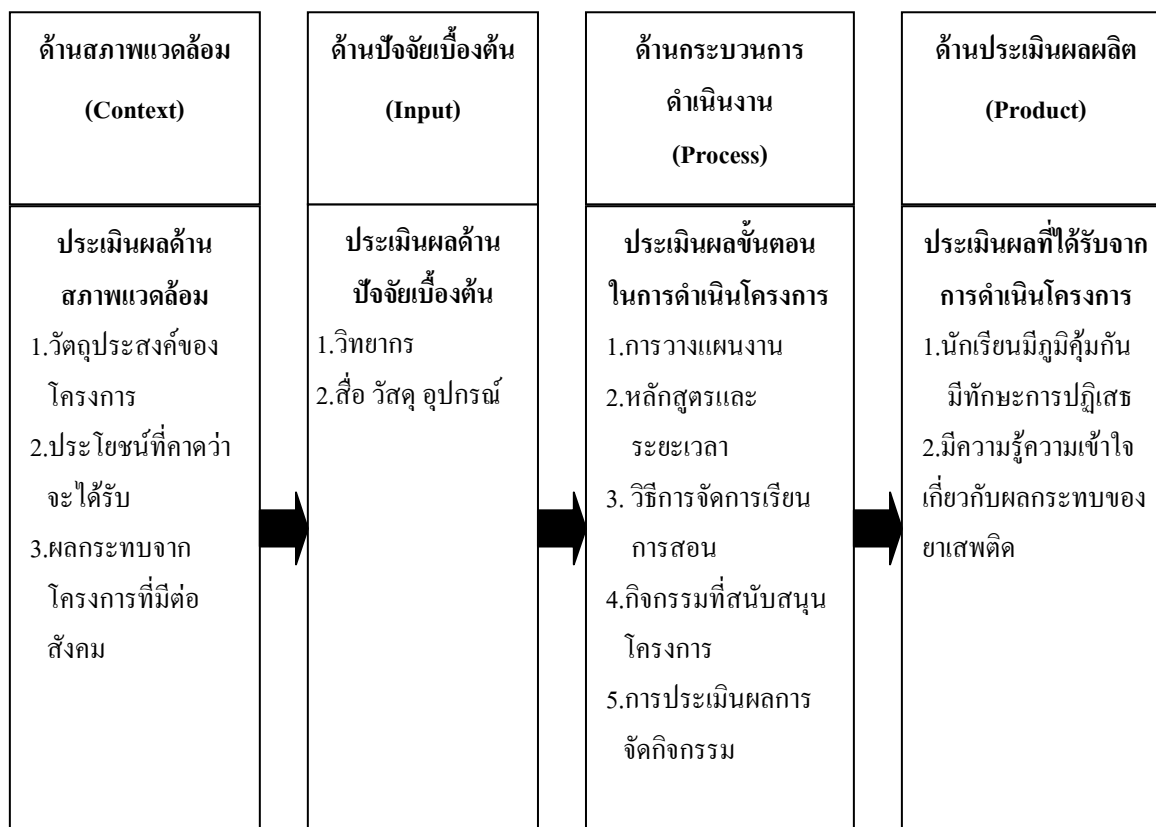
ประชากรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน, ครูประจำชั้น ป.6 และครูดำรง D.A.R.E. จำนวน 32 คน กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 328 คน รวมทั้งหมด 360 คน

ระยะเวลา

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการประเมินผลโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา โดยทำการศึกษาดังแต่ เดือนพฤศจิกายน 2555-กุมภาพันธ์ 2556 ซึ่งเป็นการประเมินหลังเสร็จสิ้นโครงการแล้ว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวความคิดการวิจัยใช้รูปแบบจำลองซิป (CIPP Model) ของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Danial L. Stufflebeam)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัยใช้รูปแบบจำลองซิป (CIPP Model)

นิยามศัพท์เฉพาะ

โครงการ D.A.R.E. หมายถึง โครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.ประเทศไทย)

D ย่อมาจาก Drug หมายถึง ยาเสพติด

A ย่อมาจาก Abuse หมายถึง การใช้ในทางที่ผิด

R ย่อมาจาก Resistance หมายถึง การต่อต้าน

E ย่อมาจาก Education หมายถึง การศึกษา

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายของนักเรียนไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ นึก หรือด้วยประการใดๆ แล้ว ทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกายและจิตใจ

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง 8 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนเทศบาลวัดเจียน โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร โรงเรียนเทศบาล วัดทองปุโบริษณคณิศร โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิต บำรุง โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้มและโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค

ผู้บริหาร โรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้รักษาการแทนในการบริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ครู หมายถึง ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตำรวจ D.A.R.E. หมายถึง ตำรวจที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษของโครงการ D.A.R.E. และทำการสอนเด็กนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงผลการดำเนินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา
2. ทำให้ได้รับข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา